

LECTURES

2021

7 GENER

Sempre en capella, Lluïsa Forrellad

Consulteu informació sobre aquesta lectura en el nou bloc de la tertúlia:

<https://biblioteca.blanes.cat/dijousdellestresimots/>

4 FEBRER

Una música constant, Vikram Seth

Michael Holme és un violinista de gran talent a qui s'havia augurat una gran carrera com a solista i que ha acabat com a segon violí en un quartet de corda, una posició tan còmoda i sense expectatives com la seva pròpia vida. Michael no està fet per aquest món i només viu per dues coses: Schubert i el seu violí. Però la seva campana de viure es trenca una tarda que, enmig del brogit de la ciutat, creu veure Júlia, una pianista que havia estimat i que no ha vist des de fa deu anys. Reviurà el seu amor fins que un secret dolorós li farà entendre que en la vida poques vegades hi ha una segona oportunitat.

"Vikram Seth demostra de nou la seva increïble versatilitat en aquesta meravellosa, intel·ligent i sensual novel·la" *The Times Literary Supplement*

"Irresistible, tensa, profundament commovedora" *J. Carey, Sunday Times*

"Una novel·la extraordinària no només pel seu retrat de la condició humana, sinó per l'atenció al detall que caracteritza els grans narradors" *Gerald Kaufman, The Sunday Telegraph*

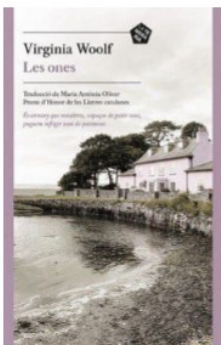
"Música y literatura s'uneixen en aquesta novel·la en harmonia perfecta amb l'emoció d'un lieder de Schubert i la precisió de L'art de la fuga de Bach. Una festa per als sentits" *W. Winthrop Lard, St. Louis Post Book*

4 MARÇ

Las Ones, Virginia Woolf

La novel·la segueix els seus sis narradors (Bernard, Louis, Neville, Jinny, Susan i Rhoda) des de la infància fins a la vida adulta. És un dels textos cabdals del segle XX. Però encara ho és més per al lector del segle XXI, un lector assetjat per l'imperi de la imatge i la dictadura del temps perdut en innumerables entreteniments. Aquestes ones s'alcen, desafiants, per oferir-vos un retrobament amb l'antic plaer del so de les paraules ja que, en aquest text, cada paraula pesa. La lectura atenta d'aquesta novel·la és de les més profitoses que un lector pot trobar i de la que n'extraurà una experiència més plena. Publicada l'any 1931, la seva influència dins la novel·la contemporània no

ha parat de créixer, aconseguint un arriscat i fascinant equilibri entre un lirisme intens i l'intel·lecte més enlluernador.

Marguerite Yourcenar va traduir *Les ones* al francès durant un període de deu mesos el 1937; va conèixer l'autora durant aquest període i va escriure: "No crec que cometi cap error quan poso Virginia Woolf entre els quatre o els cinc grans virtuoses de la llengua anglesa i entre

els rars novel·listes contemporanis les obres dels quals tenen alguna oportunitat de durar més de deu anys".

A *The Independent*, l'autora britànica Amy Sackville va escriure que "com a lectora, com a escriptora, hi torno constantment, pel lirisme del mateix, per la malenconia, la humanitat".^[7]

8 ABRIL

Otello, Giuseppe Verdi

basat en l'obra de William Shakespeare

El Departament de Cultura, a través del Servei de Biblioteques de la Direcció General de Cooperació Cultural, i el Gran Teatre del Liceu col·laboren per facilitar que les biblioteques ofereixin clubs al voltant de l'òpera, facilitant-los recursos per dur a terme aquestes activitats.

Quan Verdi es va tancar a escriure una òpera basada en l'*Otello* de Shakespeare, inicialment va voler titular-la Iago, atès que l'*Otello* de Rossini encara gaudia d'un gran èxit. Atret per la maldat d'un personatge manipulador i obsessiu, Verdi li va regalar algunes de les pàgines i frases musicals de l'obra. D'altra banda, el gelós musulmà i la seva ingènua esposa acaben sent les víctimes de la seva audàcia diabòlica.

Les celebrades frases d'entrada de l'heroic Otello, en una de les entrades més grans de la història de l'òpera, seguides d'un pla perfecte ple de mentides i estratègies, condueixen a la desintegració d'un Otello obsessiu i gelós, així com a la mort de Desdèmona.

Iago, en la seva estratègia, veu aquesta feblesa en Otello. Entre la magnificència del guerrer noble i virtuós del primer acte i l'home que se suïcida veient la seva decadència moral, hi ha una lenta degradació. Al final ja és un "altre". La intensitat de la tragèdia aquí s'amaga en la intimitat de dubtar d'un mateix. La producció de Keith Warner per al Covent Garden emfatitza les llums i les ombres, la bondat i la maldat: els conflictes violents que es troben en el bell mig de la història.

6 MAIG

L'emperadriu del Paral·lel, Lluïsa Cunillé

Pocs mesos abans que es proclamés la Segona República, Barcelona plora la seva artista més estimada i aclamada: Palmira Picard, *L'emperadriu del Paral·lel*. Mentre la gran avinguda de l'oci barceloní es troba de dol, l'efervescència nocturna ha convo-

cat al bar La Tranquil·litat tota mena d'artesans de l'escenari, pensadors llibertaris, escriptors bohemis i altres agitadors heterodoxos, que s'embriagaran a la salut i memòria de la gran celebritat.

Com una vibrant simfonia escènica, *L'Emperadriu del Paral·lel* de Lluïsa Cunillé fa dansar —a ritme de cuplets, proclames polítics i agudeses tavernàries— l'ebullició popular del Paral·lel dels anys vint i el frenesí dels primers anys trenta, que aviat es veurien condemnats a empassar-se d'un sol glop tanta amargor.

El Servei de Biblioteques del Departament i el Teatre Nacional de Catalunya (TNC) duen a terme el projecte "Llegir el teatre", un cicle de clubs de lectura sobre textos teatrals.

3 JUNY

El Verano en que mi madre tuvo los ojos verdes, Tatiana Tibuleac

Aleksy encara recorda l'últim estiu que va passar amb la seva mare. Han passat molts anys, però, quan el seu psiquiatra li recomana reviure aquella època com a remei per al seu bloqueig artístic, Aleksy no triga a submergir-se en la seva memòria i torna a veure's sacsejat per les emocions que el van assetjar quan van arribar a aquell poblet francès: la rancúnia, la triste-

sa, la ràbia. Com superar la desaparició de la seva germana? Com perdonar la mare que el va rebutjar? Com enfrontar-se a la malaltia que l'està consumint? Aquest és un relat de reconciliació, ple d'emoció i cruesa. L'autora mostra una intensíssima força narrativa en aquest brutal testimoni que conjuga el ressentiment, la impotència i la fragilitat de les relacions materno-filials. Una poderosa novel·la que entrellaça la vida i la mort en una crida a l'amor i al perdó. Un dels grans descobriments de la literatura europea actual.

"És cruel, abrupta, inflexible. Tibuleac no té pietat. Sacseja els seus personatges, els enganya, els manipula, ens manipula, a nosaltres, *els lectors de carn i ossos.*" *Actualitté*
«*Belleza i duresa que colpegen*» *La Vanguardia*

1 JULIOL

Aniversari

Espectacle sobre La divina comèdia, Dante Alighieri

La Divina Comèdia és un dels textos cabdals de la poesia europea. En els tercets encadenats inventats pel seu autor, s'hi narra el viatge de Dante l'any 1300 al regne cristià d'ultratomba. Emparentat tant amb els textos profètics de l'Antic Testament i l'Apocalipsi com amb la tradició clàssica, en especial amb Virgili

i Ovidi, el text resultant és un monument de la literatura occidental que, amb el pas dels anys, no solament no envelleix sinó que pren més profunditat i volada, emociona el lector i se l'endú amb el poder del seu geni verbal i la potència extraordinària del seu vers. Dramàtica i tenebrosa a l'*Infern*, pictòrica i melangiosa al *Purgatori* i lluminosa i musical al *Paradís*, la *Comèdia* deixa en el lector una empremta que l'acompanyarà per sempre més.

5 AGOST

Un lloc anomenat antany, Olga Tokarczuk

Són diverses generacions les que lluiten per la felicitat a l'Antany, un indret fictici i mític al cor de Polònia, en aquesta enlluernadora novel·la en què realitat i màgia es fonen per crear un univers literari bell i esborronador. La Gran Guerra, sota les banderes del tsar; l'ocupació nazi i després la soviètica durant la Segona Guerra Mundial; el règim comunista, la corrupció i el pes de la dictadura... El pas de la història deixa sentir els seus efectes en els habitants de l'Antany i les seves vides. I els horrors i la il·lusió de felicitat del segle xx s'encarnen en un trencadís de personatges inoblidables i les seves històries entrecruades, narrades en una construcció prodigiosa que ens fa passar dels anhels més profunds a l'humil mecanisme d'un molinet de cafè, dels deliris massa humans al silenci del miceli sota el bosc hu-

mit, mentre la modernitat avança inexorable sobre un món que semblava immune al pas del temps.

Un lloc anomenat Antany va rebre el premi de la fundació Koscielski l'any 1997, que va establir Olga Tokarczuk, guanyadora del Premi Nobel el 2018, com una de les veus capdavanteres de les lletres poloneses i la va donar a conèixer internacionalment. "La prosa d'aquest llibre té un estrany efecte relaxant durant la lectura. D'una intensitat larvada, és una d'aquelles novel·les que no s'obliden amb facilitat" *World Literature Today*
"Una novel·la majúscula, d'una magnitud i profunditat que poques vegades es troben en la literatura contemporània... Tokarczuk ens recorda per què llegim novel·les: per endinsar-nos en un món de ficció que ens és al mateix temps completament desconegut i esglaiadorament familiar" *The Prague Post*

2 SETEMBRE

A les muntanyes de la follia , H.P. Lovecraft

Un equip de científics de la Universitat de Miskatonic emprèn una expedició a l'Antàrtida. Pocs dies després del seu aterratge al continent glaçat, el grup d'avançada informa per ràdio del descobriment d'uns estranys fòssils que no saben ben bé com classificar. Entusiasmats, la resta de científics decideixen unir-se als seus companys per analitzar junts la misteriosa troballa. Quan arribin, però, es trobaran amb una macabra sorpresa.

"Obra mestra del suggeriment, que ens promet frase rere frase quelcom esfereïdor i embogidor" *Andrés Ibáñez, ABC*

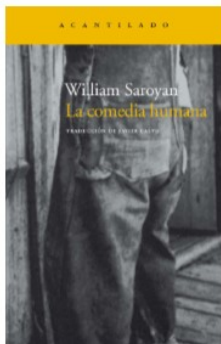
"Gairebé cent vint-i-cinc anys després del seu naixement, l'obra de Lovecraft continua tenint un vigor extraordinari" *Albert Sánchez Piñol*

"Els escrits de Lovecraft persegueixen un sol objectiu: portar el lector a un estat de fascinació" *Michel Houellebecq*

7 OCTUBRE

La comèdia humana, William Saroyan

Home Macauley treballa com a missatger per a una companyia de telègrafs i es converteix en el testimoni de la vida quotidiana dels habitants d'Ithaca una petita població de la vall de Sant Joaquim, a Califòrnia, que veu com molts dels seus soldats, en plena Segona Guerra Mundial, no tornen del front. Cada telegrama que entrega és el nou anunci d'una nova víctima, una finestra que es tanca en l'entorn familiar del desaparegut i, a la

vegada, un pas més en el seu coneixement del món i del comportament humà. La comèdia humana és la més coneguda de les novel·les de Saroyan i en ella la vitalitat i la candidesa dibuixen un inoblidable al·legat contra l'absurditat de totes les guerres.

"L'obra de William Saroyan no ha perdut avui dia ni frescor ni molt menys legitimitat" *Robert Sala-drigas, La Vanguardia*

"¿Líric?, ¿visionari?, ¿fugaç?, ¿insòlit? Una única paraula sembla un epitafi immerescut per a l'únic guanyador d'un Pulitzer i un Òscar" *Sergi Sánchez, El Periódico*

"Saroyan demostra una gran capacitat per a pintar l'ésser humà i el seus sentiments" *Javier Aparicio, El País*

4 NOVEMBRE

Una conxorxa d'enzes, J.K. Toole

Aquesta obra, guanyadora del Premi Pulitzer, és una esbojarrada, àcida i intel·ligent novel·la. Però no només això, també és increïblement divertida i amarga a la vegada. El riure s'escapa sol davant de les situacions desproporcionades d'aquesta gran tragicomèdia. Ignatius J. Reilly és, probablement, un dels millors personatges mai creat i al que molts no dubten a comparar amb el Quixot. Més encara, és l'antiprotagonista perfecte per a una novel·la plena d'excel·lents personatges situats a la ciutat de Nova Orleans. És un incomprès, una persona de trenta pocs anys que viu a la casa de la seva mare i que lluita per aconseguir un món millor des de l'interior de la seva habitació. Però cruelment es veurà arrossegat a vaga pels carrers de Nova Orleans buscant feina, obligat a endinsar-se en la societat, amb la que manté un relació de repulsió mútua, per a poder sufragar les despeses causades per la seva mare en un accident de cotxe mentre conduïa borratxa.

"No hi ha dubte: aquest llibre està destinat a convertir-se en un clàssic" *Robert Michael Green*

"Aquest llibre s'ha ressenyat a tot arreu, i a tots els crítics els ha entusiasmat. Per una vegada, tots tenien raó" *Greil Marcus, Rolling Stone*

“Un llibre irresistiblement divertit amb la creació d’Ignatius J. Reilly, un personatge definit com una barreja d’un Oliver Hardy delirant, un Don Quixot adipós i un Tomas Aquino pervers. Un llibre que es reedita constantment i que passa de generació en generació” *Jorge Herralde*

2 DESEMBRE

El Lobo estepario, Hermann Hesse

Encreuament de totes les obsessions i intuïcions de Hermann Hesse i exponent del seu singular talent per al relat, *El Lobo estepario* s’inscriu dins de l’entestament, patent al llarg de la seva obra, per il·luminar la zona fosca de la condició humana per tal de posar al descobert la seva càrrega tràgica i el seu incert destí. Ésser solitari i incomunicat, estrany i estranyat, Harry Haller, protagonista d’aquesta emblemàtica novel·la, ha acabat convertint-

se en un arquetip literari en el que es reconeixen els que pateixen els efectes deshumanitzadors d’una societat que no coneix la solidaritat i propicia l’aïllament.

“És una novel·la que, al rellegir-la, també em sembla molt vinculada al món actual. El protagonista està dividit entre el desig d’estar allunyat del món i de ser acceptat. Veig molts paral·lelismes amb el món en el que vivim: volem mostrar-nos a les xarxes socials, busquem l’aprovació social, i ens oblidem de trobar-nos a nosaltres mateixos” *Joël Dicker*